

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Πολυτεχνική Σχολή

Τμήμα Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής

Προπτυχιακό Μάθημα: «Τεχνητή Νοημοσύνη»

Μέλη Ομάδας – Α.Μ.:

 $T\sigma \acute{o}\tau \zeta o \lambda \alpha \varsigma \ \Sigma \pi \upsilon \rho \acute{t} \delta \omega \upsilon - 3099$

Κατσαντώνης Ανδρέας – 3246

Κρομμύδας Γεώργιος – 3260

Η ευρετική συνάρτηση η οποία χρησιμοποιήσαμε είναι η εξής:

$$h(n) = \min \{ max1, max2 \}$$

όπου

$$max1 = max\{|p.x - g1x|, |p.y - g1y|\}$$

είναι η μέγιστη απόσταση της Τελικής Κατάστασης G1 με την τρέχουσα Ρ και

$$max2 = max\{|p.x - g2x|, |p.y - g2y|\}$$

είναι η μέγιστη απόσταση της Τελικής Κατάστασης G2 με την τρέχουσα P.

Για να είναι η ευρετική συνάρτηση αποδεκτή, θα πρέπει να ισχύει η εξής σχέση:

$$h(n) \leq a(n) \quad \forall n$$

όπου η a(n) είναι η ελάχιστη διαδρομή από τον κόμβο n σε μία τελική κατάσταση. Ο λόγος που υπολογίζουμε τις δύο μέγιστες διαφορές είναι για να εκτιμήσουμε το κόστος της διαδρομής. Στη συνέχεια συγκρίνουμε τις δύο αυτές εκτιμήσεις και επιλέγουμε το ελάχιστο κόστος διαδρομής, έτσι ώστε ο αλγόριθμος να έχει πλήρης και βέλτιστη λύση.